N°. 23. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Zondag den 20sten Maart

SURINAME.

Algemeene Secretarij.

Den 18 Maart 1831.

Alzoo FLORA van GOMPERTS zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, verzoekende *Brieven van Vrijdom* voor de haar in eigendom aankomende kinderen, met namen: WILLEM en ISABELLA ROZETTA GOMPERTS.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte *Brieven van Vrijdom* worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTNANIE.

LONDEN, 31 *December*. De schuldigen aan de jongste onlusten in de graafschappen, welker aantal overgroot is, worden bij voortduring te regt gesteld. In Winchester zijn verscheidene ter dood veroordeeld.

— De aanhang van *'O Connell*, welke steeds arbeidt, om den band van vereeniging tusschen Engeland en Ierland te verbreken, schijnt daar te lande meer en meer veld te winnen. — De markies *Anglesey* heeft het houden van openbare bijeenkomsten tot dat einde verboden. — De genoemde volksmenner heeft de menigte vermaand, om gehoor te geven aan de bevelen der overheid, maar haar tevens aangeraden, om nu verkiezings-clubs te vormen, welker afgevaardigden in eene centrale club te Dublin zullen bijeenkomen.

Den 7den Januarij. Den 7den December heeft de generaal *Jackson* het congres der Vereenigde-Staten van Noord-Amerika geopend. In de uitgebreide aanspraak, welke hij bij die gelegenheid gehouden heeft, wordt de verandering van zaken in Frankrijk in een gunstig daglicht voorgesteld, en aangekondigd, dat eene meer voordeelige overeenkomst met Groot-Brittannie, ten aanzien van de vaart op deszelfs West-Indische kolonien, is tot stand gebragt; — dat Denemarken in eene schadevergoeding van 650,000 dollars heeft bewilligd; — dat de vriendschappelijke betrekkingen met alle andere Staten voortduren, en de onderhandelingen, welke met sommige gedreven worden, eenen gewenschten uitslag beloven; — dat de Staat met de indiaansche volks-stammen in vrede en vriendschap verkeert; — dat de betrekkingen met dezelve steeds op eenen beteren voet gebragt worden, — en dat de openbare ontvangsten en uitgaven gedurende het afgeloopen jaar eene zeer voordeelige uitkomst hebben opgeleverd.

(*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 *December*. Gisteren heeft de heer *Manguin*, een der voorvechters van de ultraliberale partij, eenen eersten aanval gedaan, en het ministerie, hetwelk thans door de meerderheid in de kamer der afgevaardigden wordt gerugsteund, beschuldigd van tweedragt te zaaijen, onlusten te verwekken en de vrees tot een middel van regering te bezigen. De minister *Merilhau* heeft het ministerie verdedigd en de partij heeft den aanval niet verder doorgezet. In de zitting van heden, is de heer *Dupont de l'Eure*, laatstelijk minister van justitie, opgestaan om zich te zuiveren van de beschuldiging, als of hij met de heeren *Lafayette* en *Odillon Barot*, de laatste volksbewegingen zou te baat genomen hebben, om den Koning concessien af te persen, en heeft, door het mededeelen van eenen brief aan den procureur-generaal, bewijs geleverd, dat hij last heeft gegeven, om naauwkeurig onderzoek naar de oorzaken dier volksbewegingen te doen. In dezelfde zitting heeft de generaal *Lamarque* nadere inlichtingen omtrent Belgie gevraagd. Hij had vernomen, dat bij het protocol over de erkenning van Belgie was bepaald, dat men zoo min mogelijk zou afgaan van de grondslagen en het doel der traktaten van 1814 en 1815. Die traktaten waren onder het gebulder des geschuts van Waterloo aangenomen, en het herboren Frankrijk kon zich, naar zijn inzien, daaraan niet houden. Ten gevolge dier traktaten had Frankrijk dertig vestingen, met 27 linieschepen en 12,000 metalen stukken, verloren. Men wilde toen van Belgie een bolwerk tegen Frankrijk, een bruggenhoofd voor Engeland maken. Zou men, vroeg de generaal, deze bestemming willen behouden? Zou men een Oostenrijksch-Pruissisch of Duitsch garnisoen in Namen, Bergen en Doornik, even als in Landau en Luxemburg, willen leggen, waar de Belgen, die van het groote huisgezin gescheidene kinderen, verpligt zouden zijn om ons te bewaken en eene vijandige houding tegen het moederland aan te nemen? Dat hoopte hij niet. Volgens hem, moest men Antwerpen tot eene vrijhaven verklaren en vervolgens het aanbod, om Belgie bij Frankrijk te voegen, aannemen. Alsdan zou de oude twistzaak over de Schelde vervallen. Wijlen de minister *Canning* had in 1814 tegen eenen Franschen generaal gezegd, dat Engeland weinig aan de Rijnprovincien en Belgie gelegen lag; maar dat hetzelve liever zijnen laatsten man en zijnen laatsten penning zou opgeofferd hebben, dan de Schelde aan Frankrijk te laten. Verder vroeg de generaal *Lamarque* of, volgens de overeenkomst, Venlo, Maastricht en Staats-Vlaanderen aan Holland zouden blijven? Dat moest niet. Het zou aanleiding tot gedurige oorlogen geven, waardoor de rust van andere staten in de waagschaal zou gesteld worden. Wat het plan betrof, om een Engelschen Prins op den Belgischen troon te plaatsen, wilde hij de ministers niet beleedigen door te gelooven, dat zij hierin zouden toestemmen, al kon eene zoo schandelijke concessie ook getemperd worden door het huwelijk van dien Prins met eene Fransche Prinses. — De minister van buitenlandsche zaken heeft daarop geantwoord, dat de onafhankelijkheid van Belgie zonder beperking en zonder voorwaarde erkend is. Dat in het protocol wel van de voormalige bestemming van het Koningrijk der Nederlanden heeft kunnen gewaagd worden; maar dat er geenerlei voorwaarde is gemaakt. Wijders, dat de zaak der grensscheiding van den nieuwen staat nog niet voorgenomen was, dat zij aanleiding tot onderhandelingen zou geven, waaromtrent de minister thans nog niets kon openbaren. Wat de hereeniging van Belgie met Frankrijk betreft, zeide de minister, dat ons niets gemakkelijker zou vallen, dan dit land, waar men algemeen naar ons verlangt, te bezetten; maar dat daaruit een algemeene oorlog zou voortvloeijen, dien men toch moest zoeken te vermijden. Ten aanzien van de Schelde merkte de minister aan, dat Frankrijk de vrije zeevaart voorstond en dezelve zou weten te doen eerbiedigen. Over den aanstaanden souverein van Belgie heeft zich de minister niet uitgelaten. Nadere aanmerkingen van den heer *Mauguin* gaven aanleiding, dat de heer *Lafitte*, president van den raad van ministers, nog het volgende zeide: »Ten aanzien van Belgie wenscht men eene vroeger bestaan hebbende orde van zaken terug; maar hierbij ligt het beginsel van verovering ten grondslag, en dan wordt de vraag slechts: of Frankrijk oorlog of vrede begeert? Wat mij betreft, geloof ik, dat, zoo wij voegzaam vrede kunnen behouden, wij geen oorlog moeten maken: de behoefte van Frankrijk is vrede. Gewis hebben wij middelen om oorlog te voeren, gewis als wij tot oorlog genoopt worden, zullen wij hem voeren, en ongetwijfeld zegepralend voeren; maar ik herhaal het: onze eerste behoefte is vrede. Door dit te verklaren, acht ik den vreemdeling niet aan te moedigen; want ik verkondig te gelijker tijd, dat Frankrijk altijd zal zijn wat het behoort te zijn, dat het altijd gereed zal wezen om zijne regten te verdedigen. Dan na eene revolutie, hoe schoon ze ook wezen moge, kwijnt de handel, en die kan zich alleen bij den vrede weder opbeuren. Laat ons billijk en verstandig zijn, laat ons Frankrijk binnen 's lands maken wat het wezen moet; dat is het zekerste middel om het buiten 's lands te doen eerbiedigen. Ja Frankrijk zal oorlog voeren als de oorlog noodzakelijk wordt; maar het heeft meer behoefte aan inwendige welvaart dan aan veroveringen, en dagelijks nadert hetzelve dien voorspoed, welke de vrucht der roemrijke omwenteling moet zijn."

Deze rede werd door de meerderheid der vergadering luidruchtig toegejuicht.

(*Arnh. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 8sten Maart 1831. A. MALMBERG Az., aan PIETER NEMELCK, van het Huis en Erf, aan de *Prince Straat*, La. D. No. 843.

Den 11den. A. G. JACOT qq., JACOT van IMTHURN, aan FRANÇOIS PIERRE COLSOUL, van de helfte van het Erf, aan de hoek van de *Hooge* en *Groote Dwars Straten*, La. D. No. 778.

Idem. De Wed. G. P. HEILBRON geb. ARONS qq., aan C. J. SMITH, van een Erf, en daaropstaande Steenen Voeten en Put, aan de *Waterkant* en op de hoek van de *Keizer Straat*, Wijk La. A. No. 34.

Den 14den. G. S. DE VEER qq., Boedel GERARD DE VEER, aan CATHARINA BRUCHMAN DE VEER, van het Huis en Erf, aan de *Keizer Straat*, La. C. No. 93.

Den 16den. ARON Bo. DE MESQUITA, aan FRANÇOIS GASPARD COUPIN, van het Huis en Erf, aan de *Jode Breede Straat*, La. D. No. 126.

Paramaribo den 18 Maart 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

DE KURATOR DER ALGEMEENE WEES- DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zal op Donderdag den 24 dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendu Meester M. A. KEIJSER publiek doen verkoopen: Meubilaire Goederen, Mans en Vrouwen Kleederen, 38 stuks Spaansche Matten, een Goud Zak-Horologie, dito Sleutel en Cachet, eenige Engelsche Boekwerken &c &c.; — aankomende de Boedels CHARLES R. HAIJNES, JOHN MOORE, CHARLES GUSTAVE HELDT, FELIX ANTONIE VOLK-

MAN, en MARIA ANNA MAIJNARD, laatst weduwe KLAAS RINGELING.

Voorts de Negerin Maatje, aankomende den Boedel C. F. BODEUTSCH.

Paramaribo den 18 *Maart* 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Paramaribo *den* 20 *Maart* 1831.

De Eigenaar van het Scheeps-Anker, hetwelk den 13 Februarij ll. ter reede dezer Stad gevischt is, en waarvan advertentie is gedaan in de ter dezer Drukkerij, gedurende dit jaar, onder No. 15, 17 en 19 uitgegevene Couranten, voor als nog onbekend zijnde; zoo zal hetzelve Anker, hetwelk aan den steiger van het Hoofd-Magazijn ter bezigtiging ligt; zwaar plus minus 300 Nederlandsche Ponden, op aanstaande Vrijdag den 25 dezer, des voordemiddags om 9 uur, door den Vendu-Meester M. A. KEIJZER, ten huize van denzelve Vendu-Meester publiek worden verkocht, voor rekening van dien het mogt aangaan.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.

Weinige der menschlievende inrigtingen in het dierbaar Vaderland getuigen zoo van den weldadigen en nationalen geest van deszelfs bewoners, als het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden: niet te vreden slechts voor het oogenblik in de behoeften van ongelukkige natuurgenoten te voldoen, hebben zoo veele gaarne het hunne willen bijbrengen, om te voorzien in het onderhoud van hem, die eenmaal deszelfs bloed voor het Vaderland veil had, en die door in den strijd bekomene wonden, zich in de onmoogelijkheid bevondt, voor zijn dagelijksch bestaan te zorgen; terwijl het fonds, dat door die mildadigheid is tot stand gekomen, zich steeds het lot dier ongelukkige weduwen en wezen heeft aangetrokken, wier echtgenoten of ouders in den strijd voor Vaderland en Vorst eenen roemrijken dood hadden gevonden. — Hebben steeds de in *Waterloo's* velden gewondene, en de daarna verminkte in de zoo roemrijke wapenfeiten voor Algiers en Palembang, of de nageblevene der bij die gebeurtenissen gesneuvelde, aanmerkelijke ondersteuning uit het bedoelde fonds genoten, voorzeker niet minder aanspraak hebben daarop zij, die getrouw aan Vaderland en Vorst, van den nog voortdurenden krijg tegen oproer en geweld, de slagtoffers reeds geworden zijn, of nog zullen worden; een ieder zal zich dan ook gemakkelijk kunnen voorstellen, dat men er zoo spoedig mooglijk op bedacht is geweest voor deze te zorgen. Dan daar het steeds het doelwit van Hoofdbestuurders dezer zoo prijzenswaardige inrigting is, levenslange gratificatien aan de bedoelde ongelukkigen uit te reiken, er een vrij aanzienlijk kapitaal gevorderd wordt, om zoodanige gratificatien van eenig belang te doen zijn, en er sedert de aanvang der noodlottige gebeurtenissen in het afgeloopen jaar in zoo velerlei noden te voorzien is geweest, zoo kan het niet anders, of Hoofdbestuurderen voornoemd moesten wederom de oude Nederlandsche weldadigheid inroepen.

Eenmaal hebben de ingezetenen dezer Volkplanting in eene aanzienlijke mate tot de oprigting van dit fonds medegewerkt: — Het vertrouwen van Hoofdbestuurders, dat deze gehechtheid aan het Moederland nog even zoo bestaat, en dat elk ingezeten de inrigting van dit fonds op hogen prijs stelt, daar men, door den afstand verhinderd in verscheidene andere en dringende behoeften van den eersten nood te voorzien, zeer zeker de bijdragen ten nutte van Vorst en Vaderland bezwaarlijk op eene doelmatiger wijze kan opbrengen, dan voor dit fonds, heeft hun niet doen aarselen, nogmaals de mildadigheid van *Surinamens* Ingezetenen in te roepen. — De eerst ondergeteekende eenig overgeblevenlid van de Surinaamsche Commissie van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden door Hoofdbestuurders dringend verzocht, mede te werken tot instandhouding van dit fonds, heeft zich aan die uitnodiging evenmin mogen onttrekken, als de tweede ondergeteekende aan die van den eersten, om hem daarin behulpzaam te zijn.

Ten einde alzoo de ingezetenen van dit gewest, welke verlangen mogten iets ten behoeve van dit fonds bij te dragen, en alzoo mede te werken tot verzachting van het lot dier gene wier bloed in den tegenwoordigen strijd voor wet en orde heeft gestroomd, of tot verbetering van het lot hunner nageblevene weduwen en wezen, daartoe in de gelegenheid te stellen, bieden de ondergeteekenden zich aan tot den ontvangst van dergelijke gaven, ter inzameling waarvan bij elk hunner aan huis eene geslotene bus zal geplaatst worden, terwijl er voor die geene welke zulks mogten verlangen, lijsten ter inteekening gereed zullen liggen.

Paramaribo den 16 *Maart* 1831.

C. GOLLENSTEDE.
P. FIERS SMEDING.

D. M. SANCHES c. s. qq., zal ingevolge autorisatie van het Gemeente Bestuur, tegens den 21 dezer, ten overstaan van Gezwore Klerk en Getuigen, aan de meestbiedende (mits goedgekeurd) bij inschrijving verkoopen:

Negentien mille ponden heele } KOFFIJ
Twee mille ponden gebroken } BOONEN,
van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg.*

Zijnde de monsters daarvan bij hem te zien, en de kooper zal gehouden zijn te betalen *Negentig Centen* voor de ledige zak. Verzegelde aanboden zullen ten zijne Kantore tot op de voorschreve dag 's morgens *tien* uren worden aangenomen.

Paramaribo den 17 *Maart* 1831.

NB. De Koffij zal door den verkooper qq. ter Landswaag alhier worden geleverd.

De ondergeteekende, zal op aanstaande Woensdag, des namiddags ten *vier* uren, ten sterfhuize van nu wijlen den Heer Mr. P. C. VEREUL, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek doen verkoopen, deszelfs nagelatene Inboedel, bestaande in Meubelen, Beddegoed, Mans Kleederen, eene fraaije collectie Regtsgeleerde Boeken, een nieuwe Hand-Brandspuit, en een familje van zes koppen Slaven.

Paramaribo den 19 *Maart* 1831.

C. L. G. LINCKERS qq.

J. BRONKHORST Jr. is voornemens medio April naar den Nederlande te vertrekken, biedt tegens kontant, de volgende artikelen te koop aan:

Supra fijn blaauw en zwart Laken a *f* 6:50, Sateen Jeans a 70 Ct., Russisch Calmic a 60 Ct. per el, extra Brabandsche Hoeden a *f* 10, Wellington en kleede mans Schoenen a *f* 4, jongens dito a *f* 3, Pantoffels a *f* 2 per paar, Petten in soorten a *f* 2, Koussen van differente prijzen. — Best dubbeld Princesse Bier in oxhoofden a *f* 30, en in tonnen a *f* 13, Roodewijn van een extra kwaliteit in oxhoofden a *f* 95, Madera Wijn in ¼ pijpen a *f* 80, en per douz. a *f* 10, witte en roode Champagne, Cantanac, Niersteiner van 1811 en Dortheimer 1821, beste oude Conjac in damejeane van 4½ gallons a *f* 16, Genever in kruiken en in kelders, Seltzerwater in manden van 25 kruiken a *f* 9. — Engelsche Liverij Hoeden gemonteerd a *f* 6, stellen Veere Bedden en Paardehaire Matrassen, Gezondheid-Dekens. — Een assortement Verf- en IJzorwaren, Kantoorbehoeftens, Provisien en verscheidene andere goederen meer tegens civile prijzen.

Paramaribo den 13 *Maart* 1831.

Alle de genen, welke iets te pretenderen hebben van J. H. KIERHAN, gelieve daarvan binnen den tijd van *acht* dagen, opgave te doen bij den ondergeteekende, aan de *Ponteworf Straat* La. D. No. 501.

Paramaribo den 19 *Maart* 1831.

F. E. BEIJER.

De Loterij van CORDUA & Co. zal heden avond om 6 uren, ten huize van den Heer J. E. EMANUELS, in de *Kromelboog Straat* plaats hebben.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1831.

De ondergeteekende onlangs per Kapt. E. VON LAAR, alhier gearriveerd zijnde, zag zich gaarne in een der *Drukkerijen* geënplojeerd als LETTER-ZETTER, belooft een prompte en civiele bediening, nader informatie ten huize van den Heer ABM. PEREIRA aan de *Waterkant.*

Paramaribo den 20 *Maart* 1831.

H. PIZA.

Kaptn. W. GROEN, voerende het Schip *Concordia*, zal den 20 April e. k., zijne Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

J. DE BRUIJN vertrekt.

Mengelwerk.

DE BEPROEFDE TROUW.

De Kalif *Mutewekul* had een' vreemden Arts, met name *Honain*, welken hij, van wegen zijne groote wetenschap, hoogschatte. Eenige hovelingen maakten hem dezen man verdacht en zeiden, dat daar dezelve een vreemdeling ware, men zich op zijne trouw niet wel verlaten konde. De Kalif werd ongerust en wilde hem beproeven, in hoe verre deze argwaan gegrond ware. Hij liet hem tot zich komen en zeide: *Honain*, ik heb onder mijne Emirs eenen gevaarlijken vijand, tegen welken ik, om zijn' sterken aanhang; geen geweld bezigen kan. Daarom beveel ik u, dat gij een fijn vergift toebereid, dat bij den dooden geen speur overlaat. Ik zal hem morgen te gast noodigen, en mij op deze wijze van hem ontslaan.

»Heer! antwoordde *Honain*, met een gerust betrouwen, »mijne wetenschap strekt zich enkel uit over artzenijen die het leven behouden; andere kan ik niet bereiden. Ik heb mij ook nooit bemoeid zulks te leeren, wijl ik geloofde dat de beheerscher der ware gelovigen, geene zulke kunde van mij vorderen zoude. Heb ik hierin onrecht gedaan, zoo veroorloof mij uw hof te verlaten, om deze mij ontbrekende wetenschap in een ander land te leeren." *Mutewekul* antwoordde, »dat is een bloote verontschuldiging; wanneer gij de heilzame middelen kent, dan weet gij ook de schadelijke." Hij bad, hij dreigde en beloofde geschenken, doch te vergefsch; *Honain* bleef bij zijn antwoord. Eindelijk stelde de Kalif zich vertoornd aan, riep de wacht en beval dezen wederspannigen man in de gevangenis te voeren. Dat geschiedde, ook werd er een kondschapper, onder schijn van een gevangenen bij hem gezet, die hem uitvorschen en den Kalif van alles, wat *Honain* zeide, naricht zoude moeten geven. Hoe gevoelig *Honain* over zulk eene bejegening ware, zoo liet hij zich tegen zijn' medegevangen, toch geen woord ontvallen, over de oorzaak, waarom de Kalif toornig op hem was. Zijne eenige rede bestond daarin', dat hem onrecht geschiede.

Na eenigen tijd liet de Kalief hem weder voor zich brengen. Op eene tafel lag een hoop gouds, diamanten en kostelijke stoffen; daar nevens stond de beul met eene geesselroede in de hand en een zwaard onder den arm. »Gij hebt tijd gehad, ving *Mutewekul* aan, u te bedenken en het onrecht uwer wederspannigheid in te zien, nu herhale ik weder, neem deze rijkdommen en doe mijn' wil; of bereid u tot een' schandelijken dood." »Heer, antwoordde *Honain*, de schande bestaat niet in de straf, maar in de misdaad. Ik kan sterven zonder de eer mijner wetenschap en mijn stand te bevlekken. Gij zijt Heer mijns levens, doe wat u gevalt." Staat buiten, zeide de Kalif tot de omstanders; en als hij alleen was, reikte hij den braven *Honain* de hand en sprak: »*Honain* ik ben met u te vreden, gij zijt mijn vriend en ik de uwe. Men had mij uwe trouw verdacht gemaakt; ik moest uwe eerlijkheid beproeven, om verzekerd te worden, of ik mij op u verlaten konde. Niet ter beloning, maar tot een getuigenis mijner vriendschap, zal ik u deze geschenken zenden, die uwe deugden niet verleiden konden."

Zoo sprak de Kalif en beval het goud, de edele gesteenten en de stoffen in *Honains* huis te brengen. (*Overgenomen*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT,